

Puntdevista 61. Els silencis són complicitat (16/10/2019)

Quan algú fa referència a la “majoria silenciosa” de fet es refereix als qui estan d'acord amb l'*statu quo*. No hi cap el silenci davant d'una injustícia, a menys que hom pensi que no ho és.

Com ja va passar ara fa dos anys, a Catalunya estem vivint una situació político-social que demana posicionament personal, si realment hom creu que som membres lliures d'una societat democràtica. I això exigeix als educadors que exerceixin el deure d'informar i facilitar la reflexió de fills i alumnes, per quan ells seran els ciutadans d'un immediat futur. Més quan els mateixos joves i adolescents han estat protagonistes de manifestacions i vagues. Resulta incompreensible pensar que es pot desenvolupar l'activitat educativa dels instituts i escoles sense tenir present el que succeeix al nostre entorn, amb una intensitat i conseqüències que supera Catalunya i arriba arreu del món.

Aquesta és una situació que demana el tractament informatiu sobre els conceptes de democràcia, separació de poders, drets i llibertats dels ciutadans, funció de la justícia en un país democràtic, funció de la policia en democràcia, drets i deures en les manifestacions públiques, drets i límits de la llibertat d'expressió, etc., etc., a més dels debats que puguin donar lloc les vivències personals o informatives dels esdeveniments que van succeint a casa nostra.

I tot això s'ha de fer sense el temor – per demés explicable després dels atacs rebuts per alguns docents – de ser acusats d'adoctrinadors. Naturalment que les informacions i els debats han de permetre el lliure posicionament dels alumnes amb capacitat de fer-ho, però advertint que tal reflexió implica informació i possibilitat de debat. El temut adoctrinament també pren forma quan es manté el silenci front la realitat que ens implica a tots. El respecte als educands, això sí, sempre demanarà respectar les opinions compatibles amb el pluralisme democràtic.

El manteniment del neutralisme en els debats plurals que han de mantenir els docents no exclou, lògicament, el seu posicionament com a ciutadans madurs i responsables, i que potser en algun moment l'hauran d'explicitar. El bon criteri de responsabilitat i professionalitat aconsellarà com fer-ho en aquestes situacions.

Per ser congruent amb els criteris aquí defensats, i entenent que tinc dret a la lliure expressió de la meua opinió dins una societat democràtica, personalment vull manifestar el meu rebuig a una sentència que condemna de manera cruel a líders socials i líders polítics democràticament escollits pel poble de Catalunya. M'afegeixo als qui pensen que els càrrecs polítics que varen seguir els acords del Parlament de Catalunya, malgrat fossin il·legals sota les lleis post-franquistes que encara regeixen, fruit de la correlació de forces i l'herència existent. La democràcia autèntica no sacralitza les lleis, si aquestes no permeten la lliure decisió d'una nació sobre el seu futur. I les majories d'un estat autènticament democràtic no poden determinar quins pobles dels que l'integren són una nació i quins no.

L'exercici ple de la democràcia no pot restar sota suposats principis inviolables com la "unidad de España", que si bé se sol recordar que neix amb els reis catòlics, resulta que quan ha convingut a la corona espanyola no ha tingut inconvenient en trencar-la, donant a França (1659) el Rosselló i part de la Cerdanya catalanes, així com a Gran Bretanya (1713) l'illa de Menorca i Gibraltar. Portugal va aconseguir la seva independència guanyant la corresponent guerra.

A aquestes alçades de la situació no és possible afegir res nou als arguments que defensen els partidaris i detractors dels fets que s'han jutjant, i els que encara estan pendents de judici, de manera que ha arribat el moment d'expressar-se per les diverses vies possibles, això sí, de manera sempre pacífica, la qual cosa no vol dir còmoda. Algú pot pensar que no servirà de res. Servirà per mantenir la dignitat d'un poble i també la dignitat personal, que no és poc.

Jaume Sarramona

(www.sarramona.net)